

Tăcerile

Necorupb

Ce grele sunt tăcerile din jurul meu,
când mă cuprind și le ascult pe toate! –
revin din arcul frânt al unui curcubeu
cu lungi păreri de rău nevindecate.

În preajma mea le simt în fiecare zi,
stând adunate-n umbrele opace –
de-acolo îmi recită zeci de poezii
sperând că ar putea să mă împace.

Dar versurile cadențate mă rănesc,
cu doruri stând pe gânduri răsfirate,
din poarta neuitării ele-mi amintesc
că v-am iubit ca un nebun pe toate.

În gândurile mele vă iubesc și-acum,
chiar dacă toamna vieții ne desparte –
veniți, lăsând părerile de rău pe drum,
să mai citim poeme dintr-o carte!

Când zorii se vor prinde de fereastră,
veți fi plecat lăsând-mi doar tăcere
și florile privind-mă duios din glastră
cum încă-adun poeme prin unghere.